

magukhoz hű férfiak váltak hőssé. Az volt, és az marad Gyurica is, aki szimbolikusan ugyancsak feláldozta magát, hogy megőrizhesse, „megválthassa” a tizenkét gyermeket, akikből majd édesanyák és édesapák lehetnek. S ugyanezt a hitet vallja meg a García Lorca emlékének ajánlott *Halálnak halála* című elbeszélés, amelyben a két halálraítélt rab út-

közben arról beszélget Cézanne *Arckép* című festménye kapcsán, hogy „kimondja a kép az örök és eltusolhatatlan, az elpusztíthatatlan és isteni erőt adó legnagyobb érvet: a bizonyosságot a jövő felől!” Majd kimentik az őket kísérő, folyóba zuhant katonát, visszaadják a fegyverét, s nem szöknek meg: vállalják, hogy megölessenek az Istennek beszédéért.

DARÁNYI SÁNDOR

Utolsó ítélet

*Por emléke, idő: átfordulás
tágasból otthonosabb végtelenbe;
a bocsánatán túlnőtt szégyene,
s az ismert végén egy szelíd bokor,
egy másik.*

*Bent-történők sava sorrendet old,
már minden ott van egy virág hevében.*

Ártér

*S csak ez számít. Körülmény sem vagyunk
a megvalósuláshoz általa,
aki mozgat, mint sorfal torpan a
nyárfáshoz érve, páfrány közt, megúnt*

*félelme járhatatlan sűrűjén –
túlél minket e nálunk hamarabb
volt, mint virágból lesz csarab;
és minden őben ott egy titkos én.*